

da bi večkrat hodili k sv. spovedi. V Kotljah, dne 24. svečana 1903. Fr. Štintl, župnik in ustanovni ud obrambnega društva „Tisková liga v Pragi.“ — (Opomba uredništva: Ustanovni ud društva „Tisková liga v Pragi!“ — bomo videli, kaj porečejo k temu popravku kmetje, ki so nam dotični dopis poslali in ga s svojim podpisom potrdili!)

Razne stvari.

Župnik obsojen — k smrti. Iz Madrida na Španskem se telegrafira z dne 16. marca tega leta, da je bil od porotnikov v Logroni dne 15. t. m. župnik Valdekandos obsojen k smrti. Župnik je v septembru prejšnjega leta umoril svojo ljubico. Počakal je jo v nekem gozdu in jej prirezal z britvo vrat, tako, da je bila takoj mrtva.

Na celi zemlji. je zdaj 3064 jezikov ter več nego 1000 ver. Poprečna starost je 33 let. Med 1000 ljudmi doseže samo en človek starost 100 let in samo 6 starost 65 let. Število vseh ljudi na zemlji je 1½ milijarde. Izmed teh umre na leto do 35 214 000, na dan 96.480, vsako uro 4 020 in 76 vsako minuto. Na sproti pa se rodi na leto 36.792.000 ljudi, na dan 100 800, vsako uro 4200 ter vsako minuto 78 ljudi.

Zunanje novice.

Strašno maščevanje ljubosumnega moža. V občini Komloš na Ogerskem je zasačil kmet A. Kádar svojo ženo skupaj z njenim ljubimcem Fr. Vipickim. Da se maščuje nad ženino nezvestobo, slekel je s pomočjo svojega brata zaljubljeno dvojico do nagega, ju trdno zvezal skupaj z vrvjo ter ju vrgel v jamo za dvoriščem. Šele čez tri dni je našel nago dvojico orožnik, ki je zasledoval zginola. Žena je bila v tem času zblaznela, dočim je bil Vipicki brez zavesten.

Prošnja za veliko kaznen. V Trieru je bil pred sodiščem pastir Grossmann, ki je zažgal tri hiše. Preden se mu je izrekla kaznen, je vstal ter spregovoril: „Priznam, vsa mi očitana dejanja ter sem vesel, da pridem v ječo, kajti tam se uči človek lepega vedenja in omike, reda in pridnosti. Tudi ima človek v ječi svoj lepi kruh, a če bi me danes izpustili, bi ne vedel kam iti. Vsako kaznen hvaležno sprejem, čim večja ja, tem ljubša mi je.“ Sodišče mu je ugodilo ter ga obsodilo v tri leta in štiri mesece ječe.

Pes vzrok zakonske ločitve. V Parizu je živel g. N. v najsrečnejšem zakonu s svojo ženo. Otrok nista imela, pač pa lepega in zvestega psička po imenu „Tonton“. Navadno je hodil z gospodom na sprehod. Nekega dne pa je odšel mož z doma, a žena se je šla s psom sprehajati. Ko sta prišla v ulico La Fayette, obstal je pes pred neko hišo ter divje lajal. Ker ga gospa ni mogla odpraviti od hiše, odprla mu je vrata in mu sledila. Pes je stekel po stopnicah v prvo nadstropje ter pred nekimi vratmi zopet cvilil in lajal. Gospa je pozvonila, hišinja je odprla in pes je smuknil v sobo, iz katere je zaslišala zarentačiti

znan glas, a istočasno je zbežala v drugo sobo neka mlada dama. Bil je mož na tujem zelniku, vsled česar sta se ločila.

Jezuit in — „copernica“. Kako zabito še je tu pa tam ljudstvo v goratih krajih in kako duhovniki delujejo na njegovo poneumnjenje, kaže sledeči dogodek, ki se je izvršil dne 7. t. m. pri okrajnem sodišču pri Sv. Petru na Gor. Avstrijskem. Kmetica Eliza Pfaffenbichler je obdolžila svojo sosedinjo Elizabeto Pfaffeneder da je copernica, ki ji je zacoprila živino. Pfaffenbichler je vsled tega poslala svojega moža v Steijer k jezuitem, da bi ji nasvetovali, kako bi se zamoglo temu odpomoči. In res je prišel pater Fellingner v hišo, kadil hišo in hleve ter škropil. Potem je vprašal ženo, koga sumi, da ji je živino zacoprila. Imenovala je svojo sosedo. Jezuit je šel na to k isti v hišo, ji velel poklekniti, češ, da ji podeli papežev blagoslov, žena je ubogala, a si ni mogla tega čudnega obnašanja tolmačiti. Pozneje je zvedela za vzrok, ter tožila sosedo zaradi obrekovanja. Sodišče je obsodilo praznoverno kmetico na 25 K globe, dočim se pravemu krivcu, jezuitu ni ničesar zgodilo.

Diamantni prstan v goskinem želodcu. Predsednik mesarske unije v Jersei Citi je našel v želodcu goske katero je čistil, diamantni prstan, vreden nad 100 dolarjev. Goska je bila doma iz Baltimore.

Gospodarske stvari.

Jabelčni cvetodér. Ako se spomladi ne morejo rudeče nadahnjeni cvetni popki našega jabelčnega drevja dovolj hitro razpihniti, ker jih zadržuje mokro in mrzlo vreme, postane jih mnogo sprva rumenih, pozneje rujavih, nagrbančenih in suhih. Naše ljudstvo imenuje to prikrazen „smód“. Taki popki ostanejo zaprti in ne morejo podariti sadu življenja, zakaj njihovo lastno življenje je šlo po zlo. Pokončal ga je komaj 5 mm dolg rumenkast črv, ki je ves zadovoljen v svojem varnem skrivališču uničil nežne notranje cvetne dele, kateri so za oplojenje neobhodno potrebni in si izredil precejšen trebušček. Ta hudi gost je breznoga ličinka drobnega, približno 4 mm dolgega, rujavega rilčkarja, ki polaga svoja mnogobrojna mičkena jajčica posamezno na nežne, še trdo zaprte cvetne popke. Po nekaj dneh se izkobacajo iz njih ličinke, ki so tako neznatne, da jih komaj ugledaš. Te se zavrtajo v popkovo jedro in začno ondi svoje ničvredno delo. Le v slučajih, ako se popek vsled ogrevajočih solčnih žarkov in vsled polne drevesne noči odpre še dosti naglo, odbila je zadnja ura hudobnežu, ki je za ponočni hlad jako občutljiv. Ostane li popek zavoljo neugodnega vremena zaprt, ni mu več pomoči, gotovo je izgubljen. Še v popku se izpremeni ličinka v bubo. Proti koncu meseca velikega travna razdere hrošč bubino ogrinjalo, prejé posušeno in nagrbljeno steno svojega dosedanjega bivališča in se izmuza na beli dan. Do jeseni živi hrošč na jabelčnem drevju in se prehrani z njegovim listjem. Potem si poišče pod razpokano skorjo in pod kamenjem v mahu prezimovališče. Kakor hitro se jame gibati v